

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03

e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00034051

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

«13» вересня 2026 року

Генеральний прокурор Кравченко Руслан Андрійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22014101110000061 від 25.04.2014 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 358, ч. 3 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 11.06.2009), ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 368 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014), ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014), ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014), відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 480, 481 Кримінального процесуального кодексу України, -

ПОВІДОМИВ:

Кривоносу Семену Юрійовичу,
16.01.1983 року народження, уродженцю міста Маріуполь Донецької області, громадянину України, проживаючому за адресою: місто Київ, вулиця Жилянська, 30-А, квартира 30,

про те, що він підозрюється:

- у підробленні документа, який видається установою, і який надає права, з метою використання його підроблювачем, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 11.06.2009);

- у використанні завідомо підробленого документа, а саме у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 11.06.2009);

- у проханні надати неправомірну вигоду службовій особі, яка займає відповідальне становище, в особливо великому розмірі для себе та третіх осіб за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням службового становища, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014);

- в організації складання та видачі оцінювачем завідомо підробленого офіційного документа, який посвідчує певні факти, що мають юридичне значення та надають певні права чи звільняють від обов'язків, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014).

У червні 2009 року Голосіївським районним судом міста Києва здійснювався розгляд кримінальної справи № 1-519/09 за обвинуваченням Кривоноса С.Ю. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 157 КК України.

Підсудний Кривонос С.Ю. обвинувачувався в тому, що він, діючи за попередньою змовою групою осіб із Жмудом О.М. та іншими невстановленими в ході досудового слідства особами, матеріали щодо яких виділено в окреме провадження, вчинив умисний злочин проти виборчих прав і свобод громадянина.

При цьому під час судового розгляду Кривонос С.Ю. обґрунтовано припускав, що за результатами розгляду кримінальної справи він може бути засуджений за вчинення інкримінованого йому злочину середньої тяжкості та що в межах санкції ч. 3 ст. 157 КК України (у редакції Закону України від 01.10.2007) йому може бути призначено покарання у виді обмеження волі на строк від двох до п'яти років або позбавлення волі на той самий строк із позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від двох до трьох років. Крім того, Кривонос С.Ю. усвідомлював, що засудження за вказаний злочин унеможливить у майбутньому обіймання ним будь-яких посад на державній службі.

Водночас Кривонос С.Ю. достовірно знав, що станом на червень 2009 року в Законі України «Про амністію» № 660-VI від 12.12.2008 були відсутні законні підстави для звільнення його від кримінальної відповідальності на підставі п. «в» ст. 1 Закону України «Про амністію» № 660-VI від 12.12.2008, оскільки на день набрання чинності вказаним Законом він не мав на утриманні дітей, яким не виповнилося 18 років.

Приблизно в цей час, точну дату під час досудового розслідування не встановлено, але не пізніше 17.06.2009, у Кривоноса С.Ю. виник умисел, спрямований на підроблення документа, який видається установою та надає права,

з метою його використання підроблювачем, за попередньою змовою групою осіб, для уникнення застосування до нього покарання, пов'язаного з реальним позбавленням волі та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

У зв'язку з цим, точну дату під час досудового розслідування не встановлено, але не пізніше 17.06.2009, Кривонос С.Ю. та попередньо залучена ним невстановлена особа у невстановленому досудовим розслідуванням місці розробили злочинний план, спрямований на уникнення застосування до Кривоноса С.Ю. покарання, пов'язаного з реальним позбавленням волі та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, шляхом підроблення документа, який видається установою та надає права, з метою його використання підроблювачем, за попередньою змовою групою осіб.

Указаний злочинний план полягав у створенні штучної підстави, за наявності якої до Кривоноса С.Ю. могло бути застосовано положення Закону України «Про амністію» від 12.12.2008 № 660-VI. Ним особисто та особою, залученою до вчинення кримінального правопорушення, було визначено, що такою підставою буде положення п. «в» ст. 1 Закону України «Про амністію» від 12.12.2008 № 660-VI, а саме — наявність дитини, якій не виповнилося 18 років та щодо якої особу не позбавлено батьківських прав.

Так, згідно з розробленим злочинним планом, невстановлена досудовим розслідуванням особа, попередньо залучена Кривоносом С.Ю., насамперед мала знайти жінку з дитиною, які відповідали б передбаченим Правилами реєстрації актів цивільного стану в Україні, затвердженими наказом Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5 (у редакції від 10.01.2009), необхідним обов'язковим критерієм для внесення відповідних змін до актового запису про народження дитини та можливості визнання Кривоноса С.Ю. батьком дитини, а саме:

- не перебувати у шлюбі;
- мати на утриманні дитину, відомості про батька якої у Книзі реєстрації народжень внесено відповідно до ч. 1 ст. 135 Сімейного кодексу України (у редакції Закону України від 12.06.2009), а саме: ім'я та по батькові батька дитини записано за вказівкою матері;
- відсутність спільної заяви батьків про визнання батьківства щодо дитини та заяви батька про визнання батьківства.

Надалі, згідно з розробленим злочинним планом, після встановлення матері та дитини, які відповідали б вищевказаним критеріям, невстановлена досудовим розслідуванням співниця Кривоноса С.Ю. мала переконати вказану матір у необхідності добровільно допомогти Кривоносу С.Ю. Після цього Кривонос С.Ю. мав зателефонувати матері або зустрітися з нею та, попередньо ввівши її в оману, а також користуючись її довірливістю, переконати її допомогти йому.

Указана допомога передбачала подання до органів реєстрації актів цивільного стану спільної заяви матері та Кривоноса С.Ю. про визнання батьківства, подальше внесення змін до актового запису про народження в частині відомостей про батька

дитини із зазначенням Кривоноса С.Ю. батьком дитини, а також видачу органами реєстрації актів цивільного стану підробленого документа, до якого внесено завідомо неправдиві відомості, а саме свідоцтва про народження дитини, у якому батьком дитини зазначено Кривоноса С.Ю.

Після одержання в органах РАЦС підробленого свідоцтва про народження дитини, у якому його було б зазначено батьком дитини, Кривонос С.Ю. мав скласти та подати до Голосіївського районного суду міста Києва клопотання, до якого долучити завідомо підроблений документ — свідоцтво про народження, для введення суду в оману та створення можливості застосування до нього п. «в» ст. 1 Закону України «Про амністію» від 12.12.2008 № 660-VI.

Так, діючи на виконання розробленого злочинного плану, невстановлена досудовим розслідуванням особа у невстановлений слідством спосіб, точну дату під час досудового розслідування не встановлено, але не пізніше 17.06.2009, знайшла раніше відому їй Хомченко Світлану Володимирівну, 06.01.1981 року народження, неодружену, на утриманні якої перебували двоє малолітніх дітей, а саме: Хомченко Данило Олександрович, 20.04.2002 року народження, та Хомченко Максим Андрійович, 04.05.2008 року народження, відомості про батька якого внесено до актового запису про народження на підставі ст. 135 Сімейного кодексу України, а саме: ім'я та по батькові батька записано за вказівкою матері.

У подальшому, залучена Кривоносом С.Ю. невстановлена досудовим розслідуванням особа зателефонувала Хомченко С.В. та, використовуючи довірливі відносини з останньою і її статус одинокої матері, вмовила Хомченко С.В. надати допомогу Кривоносу С.Ю. На вказану пропозицію невстановленої досудовим розслідуванням особи Хомченко С.В. погодилася.

Надалі Кривонос С.Ю. зателефонував Хомченко С.В. та, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на підроблення документа, який видається установою та надає права, з метою його використання підроблювачем, за попередньою змовою групою осіб, повідомив Хомченко С.В. неправдиву інформацію про те, що він працював за кордоном, а його безпосередній роботодавець просив надати документи, що підтверджують наявність у нього дитини на утриманні.

У подальшому, під час вказаної розмови, Кривонос С.Ю. запропонував Хомченко С.В. звернутися до органів РАЦС та подати спільну заяву про визнання батьківства, передбачену п. 15 глави 1 Правил реєстрації актів цивільного стану в Україні, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5 (у редакції від 10.01.2009), у якій він визнає себе батьком її дитини — Хомченка Максима Андрійовича, 04.05.2008 року народження, а Хомченко С.В., зі свого боку, підтвердить той факт, що Кривонос С.Ю. є батьком її дитини.

На вказану пропозицію Хомченко С.В., будучи введеною ним в оману, та не будучи обізнаною про злочинні наміри Кривоноса С.Ю., надала свою згоду на вчинення таких дій. При цьому попередньо між ними було досягнуто домовленості строком не більше ніж на один рік, після чого Хомченко С.В. мала намір виключити

Кривоноса С.Ю. з актового запису про народження, оскільки планувала надалі користуватися передбаченими законодавством пільгами для одинокої матері.

У подальшому, 17.06.2009, у точно не встановлений досудовим розслідуванням час, Кривонос С.Ю. та Хомченко С.В. прибули до приміщення відділу реєстрації актів цивільного стану Голосіївського РУЮ у м. Києві за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 92.

Перебуваючи у вказаному приміщенні, Кривонос С.Ю., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на підроблення документа, який видається установою та надає права, з метою його використання підроблювачем, за попередньою змовою групою осіб, з метою уникнення застосування до нього покарання, пов'язаного з реальним позбавленням волі та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, діючи умисно та достовірно знаючи, що між ним і Хомченко С.В. жодних стосунків, у тому числі сімейних, не було, а Хомченко М.А., 04.05.2008 року народження, не є його біологічною дитиною, не маючи наміру виконувати батьківські обов'язки та бути батьком вказаної дитини, відповідно до ст. 126 Сімейного кодексу України (у редакції Закону України від 10.01.2009) та п. 15 глави 1 розділу III Правил реєстрації актів цивільного стану в Україні, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5, подав разом із, попередньо введеною в оману, Хомченко С.В., яка не була обізнана про його злочинні плани, заяву про визнання батьківства.

Указана заява містила неправдиві відомості про те, що Кривонос С.Ю. визнавав себе батьком Хомченка Максима Андрійовича, 04.05.2008 року народження, а мати дитини Хомченко С.В., будучи введеною в оману, підтверджувала, що Кривонос С.Ю. є батьком дитини.

У подальшому, цього ж дня, начальник відділу реєстрації актів цивільного стану Голосіївського районного управління юстиції міста Києва Журавльова І.В., не будучи обізнаною зі злочинним умислом Кривоноса С.Ю., перебуваючи за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 92, на підставі вищевказаної заяви, яка містила неправдиві відомості, чорнилом червоного кольору внесла до офіційного документа — Книги реєстрації актів про народження за 2008 рік, а саме до актового запису про народження № 700 від 15.05.2008, завідомо неправдиві для Кривоноса С.Ю. відомості: у графі 3 «По батькові» дитини зазначила «Семенович»; у графі 11 «Прізвище» батька — «Кривонос»; у графі 12 «Ім'я» батька — «Семен»; у графі 13 «По батькові» батька — «Юрійович»; у графі 14 «Дата народження» батька — «16 січня 1983 р.»; у графі 15 «Громадянство» батька — «громадянин України»; у графі 16 «Місце проживання, область, район, місто, селище (село), вулиця» відомості про батька внесено як «Україна, Полтавська, Кременчуцький, с. Майбородівка, вул. Шевченка, 14, п/б».

Надалі, того ж дня, начальник відділу реєстрації актів цивільного стану Голосіївського районного управління юстиції міста Києва Журавльова І.В., не будучи обізнаною зі злочинним умислом Кривоноса С.Ю., перебуваючи за

адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 92, на підставі раніше внесених нею неправдивих відомостей до Книги реєстрації актів про народження за 2008 рік, а саме до актового запису про народження № 700 від 15.05.2008, внесла до офіційного документа — свідоцтва про народження Хомченка М. С. серії 1-БК № 180829 від 17.06.2009 — завідомо неправдиві для Кривоноса С. Ю. відомості: у графі «По батькові» дитини — «Семенович», у графі «Батько» — «Кривонос Семен Юрійович, громадянин України».

Після цього вказане підроблене свідоцтво про народження, у якому містилися недостовірні відомості про те, що батьком Хомченка Максима Семеновича, 04.05.2008 року народження, є громадянин України Кривонос Семен Юрійович, було видано Хомченко С.В.

При цьому копію вказаного свідоцтва про народження, до якого внесено недостовірні відомості, на прохання Кривоноса С.Ю. було надано йому.

Таким чином, Кривонос Семен Юрійович підозрюється у підробленні документа, який видається установою, і який надає права, з метою використання його підроблювачем, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 11.06.2009).

Крім того, 17.06.2009 шляхом вчинення послідовних протиправних дій Кривонос С.Ю. одержав підроблений документ — свідоцтво про народження Хомченка М.С. серії 1-БК № 180829 від 17.06.2009, яке містило завідомо неправдиві для Кривоноса С.Ю. відомості, а саме: у графі «По батькові» дитини — «Семенович», у графі «Батько» — «Кривонос Семен Юрійович, громадянин України».

Надалі, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 25.06.2009, на виконання злочинного умислу, спрямованого на використання завідомо підробленого документа з метою уникнення застосування покарання, пов'язаного з реальним позбавленням волі та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, Кривонос С.Ю. у не встановленому досудовим розслідуванням місці підготував клопотання до Голосіївського районного суду міста Києва про застосування до нього акта амністії.

Відповідно до вказаного клопотання підсудний Кривонос С.Ю. просив суд застосувати до нього положення п. «в» ст. 1 Закону України «Про амністію» від 12.12.2008 № 660-VI, посилаючись на те, що він нібито має на утриманні неповнолітню дитину — Хомченка Максима Семеновича, 04.05.2008 року народження, щодо якого його не позбавлено батьківських прав.

При цьому, відповідно до п. «в» ст. 1 Закону України «Про амністію» від 12.12.2008 № 660-VI особи, не позбавлені батьківських прав, які на день набрання чинності цим Законом мають дітей, яким не виповнилося 18 років, підлягають звільненню від покарання у виді позбавлення волі на певний строк та від інших

покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, якщо вони засуджені за умисні злочини, які відповідно до ст. 12 КК України не є тяжкими або особливо тяжкими.

Водночас Кривонос С.Ю., реалізуючи свій злочинний план та усвідомлюючи протиправність своїх дій, долучив до вказаного клопотання копію завідомо підробленого документа — свідоцтва про народження серії 1-БК № 180829 від 17.06.2009, яке містило недостовірні відомості про те, що батьком Хомченка Максима Семеновича, 04.05.2008 року народження, є Кривонос Семен Юрійович, а також довідку Голосіївської РДА про те, що він не позбавлявся батьківських прав щодо свого сина Хомченка М.С., 04.05.2008 року народження.

У подальшому, 25.06.2009, підсудний Кривонос С.Ю., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на використання завідомо підробленого документа з метою уникнення застосування до нього покарання, пов'язаного з реальним позбавленням волі та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, діючи умисно, перебуваючи у приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Виставкова, 14-А, до початку судового слідства, цілеспрямовано вводячи в оману прокурора та суд, заявив головуючому судді Рибаку І.О. вищезазначене клопотання про застосування до нього акта амністії.

До клопотання він долучив свідоцтво про народження серії 1-БК № 180829 від 17.06.2009, яке було завідомо підробленим та містило недостовірні відомості про те, що батьком Хомченка Максима Семеновича, 04.05.2008 року народження, є Кривонос Семен Юрійович, а також довідку Голосіївської РДА про те, що він не позбавлявся батьківських прав щодо свого сина Хомченка М.С.

Таким чином, Кривонос С.Ю. використав завідомо підроблений документ для підтвердження наявності підстав для застосування до нього акта амністії.

У подальшому, 25.06.2009, головуючий суддя Голосіївського районного суду міста Києва Рибак І.О., будучи введеним в оману, на підставі заявленого Кривоносом С.Ю. клопотання та за результатами дослідження судом долученого до нього підробленого документа, а саме свідоцтва про народження серії 1-БК № 180829 від 17.06.2009, яке містило недостовірні відомості про те, що батьком Хомченка Максима Семеновича, 04.05.2008 року народження, є Кривонос Семен Юрійович, за результатами судового розгляду ухвалив рішення у справі № 1-519/09, відповідно до якого Кривоноса Семена Юрійовича безпідставно звільнено від кримінальної відповідальності за ч. 3 ст. 157 КК України, у зв'язку із застосуванням до нього п. «в» ст. 1 Закону України «Про амністію» від 12.12.2008 № 660-VI, а кримінальну справу закрито.

Отже, в результаті вчинення вищевказаних дій Кривонос С.Ю. реалізував свій злочинний умисел, спрямований на використання завідомо підробленого документа з метою уникнення застосування покарання, пов'язаного з реальним позбавленням волі та позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, чим, серед іншого, усунув перешкоди, які могли б у майбутньому

унеможливити обіймання ним посад, пов'язаних із проходженням служби в державних органах.

Таким чином, Кривонос Семен Юрійович підозрюється у використанні завідомо підробленого документа, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 11.06.2009).

Крім того, згідно з вимогами статей 8, 19, 68 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

У ст. 1 Закону України «Про державну службу» (в редакції Закону України від 26.10.2014, далі - Закон) зазначено, що державна служба - це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів; ці особи є державними службовцями і мають відповідні службові повноваження.

Статтею 9 вказаного Закону визначено, що регулювання правового становища державних службовців, що працюють в органах прокуратури, апаратах судів, дипломатичної служби, митного контролю, служби безпеки, внутрішніх справ та інших, здійснюється відповідно до цього Закону, якщо інше не передбачено законами України.

Згідно зі ст. 10 Закону до основних обов'язків державного службовця віднесено, зокрема, додержання Конституції України та інших актів законодавства України, забезпечення ефективної роботи та виконання завдань державних органів відповідно до їх компетенції; сумлінне виконання своїх службових обов'язків.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Кривонос Семен Юрійович протягом 2014 року обіймав посаду начальника реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції у Київській області.

Пунктом 1 Положення про Державну реєстраційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 219 (далі – Положення), визначено, що Державна реєстраційна служба України (Укрдержреєстр) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції, який реалізує державну політику з питань державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, договорів комерційної концесії (субконцесії), реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, громадських спілок, інших громадських формувань, статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами, статуту

територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності.

Згідно з п. 7 вказаного Положення Укрдержреєстр здійснює свої повноваження безпосередньо та через структурні підрозділи головних управлінь юстиції Мін'юсту в Автономній Республіці Крим, в областях, м. м. Києві та Севастополі, а також районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних та міжрайонних управлінь юстиції, що забезпечують здійснення повноважень Укрдержреєстру.

До основних повноважень начальника Реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області належать, серед іншого:

- організація та контроль діяльності служби, а саме забезпечення виконання завдань, покладених на Реєстраційну службу, щодо державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб – підприємців, координація роботи державних реєстраторів, контроль за дотриманням ними законодавства;

- державна реєстрація прав на нерухоме майно, а саме забезпечення належного ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно; контроль за прийняттям рішень про реєстрацію, внесення змін до записів, скасування реєстрації або надання відмов у реєстрації прав на нерухомість, видача витягів, довідок та інших документів із Державного реєстру;

- реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців: організація процесу державної реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб – підприємців, контроль за внесенням записів до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (ЄДР), видача виписок та інших документів із ЄДР;

- розгляд скарг та заяв: розгляд скарг на дії або бездіяльність державних реєстраторів; забезпечення виконання рішень щодо внесення змін до реєстрів або скасування незаконних записів;

- адміністративні функції, а саме керівництво персоналом Реєстраційної служби, розподіл обов'язків між працівниками, забезпечення дотримання графіку роботи та прийому громадян, тощо;

- взаємодія з іншими органами: співпраця з органами місцевого самоврядування, нотаріусами, судами та іншими установами щодо питань державної реєстрації, надання консультацій громадянам і юридичним особам з питань, що належать до компетенції служби.

Відповідно до ч. 3 ст. 18 КК України службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється

повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Отже, Кривонос С.Ю., як начальник реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області, виконував обов'язки, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих функцій та був службовою особою на момент вчинення кримінального правопорушення.

Відповідно до п. 2 примітки до статті 368 КК України, чинної на час вчинення кримінального правопорушення, службовими особами, які займають відповідальне становище, у статтях 368, 369 і 382 цього Кодексу є особи, зазначені у пункті 1 примітки до статті 364, посади яких згідно із статтею 25 Закону України «Про державну службу» віднесені до третьої, четвертої, п'ятої та шостої категорій, а також судді, прокурори і слідчі, керівники, заступники керівників органів державної влади та управління, органів місцевого самоврядування, їх структурних підрозділів та одиниць.

Водночас, відповідно до п. 1 примітки до статті 364 КК України, службовими особами у статтях 364, 368, 368-2, 369 цього Кодексу є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також обіймають постійно чи тимчасово в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

З огляду на викладене, Кривонос С.Ю. на момент вчинення кримінального правопорушення був службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Крім того, у своїй діяльності на посаді начальника Реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області Кривонос С.Ю., серед іншого, керувався ст. ст. 5, 10 Закону України «Про державну службу» (в редакції Закону України від 26.10.2014), п.п. «в» п. 1 ч. 1 ст. 4, ст. 6 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (в редакції Закону України від 26.10.2014).

Так, згідно зі статтею 1 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (в редакції Закону України від 26.10.2014), корупція – використання особою, зазначеною в частині першій статті 4 цього Закону, наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній

в частині першій статті 4 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (в редакції Закону України від 26.10.2014), неправомірна вигода – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав.

Нормами ст. 6 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (в редакції Закону України від 26.10.2014) встановлено, що особам, зазначеним у пунктах 1-3 частини першої статті 4 цього Закону, забороняється використовувати свої службові повноваження та пов'язані з цим можливості з метою одержання неправомірної вигоди або у зв'язку з прийняттям обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб.

Згідно зі ст. 18 Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції, яка ратифікована Верховною Радою України 18.10.2006 та набрала чинності для України 01.01.2010, кожна Держава-учасниця розглядає можливість вжиття таких законодавчих та інших заходів, які можуть бути необхідними для визнання злочинами наступних дій, якщо вони вчинені умисно:

а) обіцянка, пропозиція або надання державній посадовій особі чи будь-якій іншій особі, особисто або через посередників, будь-якої неправомірної переваги, щоб ця посадова особа чи така інша особа зловживала своїм справжнім або удаваним впливом з метою одержання від адміністрації чи державного органу Держави-учасниці будь-якої неправомірної переваги для ініціатора таких дій чи будь-якої іншої особи;

б) вимагання або прийняття державною посадовою особою чи будь-якою іншою особою, особисто або через посередників, будь-якої неправомірної переваги для самої себе чи для іншої особи, щоб ця особа чи така інша особа зловживала своїм справжнім або удаваним впливом з метою одержання від адміністрації або державного органу Держави-учасниці будь-якої неправомірної переваги.

Також, Горбаченко Петро Михайлович, 25.05.1952 року народження, протягом 2014 року обіймав посаду сільського голови Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області.

Відповідно до ст. 5 Основного Закону України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Згідно зі ст. 7 Конституції України в Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування.

Статтею 13 Основного Закону України передбачено, що земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади та

органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією Конституцією. Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону. Власність зобов'язує. Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству.

Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Правовий порядок в Україні згідно з ст. 19 Конституції України ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Водночас, матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування відповідно до ст. 143 Конституції України є, серед іншого, і земля.

Згідно зі ст. 12 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (в редакції Закону України від 11.04.2014) сільський, селищний, міський голова є головною посадовою особою територіальної громади відповідного села (добровільного об'єднання в одну територіальну громаду жителів кількох сіл), селища, міста. Сільський, селищний, міський голова очолює виконавчий комітет відповідної сільської, селищної, міської ради, головує на її засіданнях.

Крім того, відповідно до ч. 4 ст. 42 вказаного Закону селищний голова, серед іншого, має наступні повноваження:

- забезпечує здійснення у межах наданих законом повноважень органів виконавчої влади на відповідній території, додержання Конституції та законів України, виконання актів Президента України та відповідних органів виконавчої влади;
- організує в межах, визначених цим Законом, роботу відповідної ради та її виконавчого комітету;
- підписує рішення ради та її виконавчого комітету;
- здійснює керівництво апаратом ради та її виконавчого комітету;
- скликає сесії ради, вносить пропозиції та формує порядок денний сесій ради і головує на пленарних засіданнях ради;
- здійснює інші повноваження місцевого самоврядування, визначені цим та іншими законами, якщо вони не віднесені до виключних повноважень ради або не віднесені радою до відання її виконавчих органів.

Крім того, відповідно до ч. 5 ст. 42 вказаного Закону сільський, селищний, міський голова несе персональну відповідальність за здійснення наданих йому законом повноважень.

Таким чином, Горбаченко П.М., обіймаючи посаду сільського голови Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області,

виконував організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, а тому, згідно з ст. 18 КК України був службовою особою.

Водночас, згідно з п. «г» ч. 1 ст. 121 Земельного кодексу України (в редакції Закону України від 05.12.2013) громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах в розмірі не більше 0,25 гектара.

При цьому, відповідно до ч. ч. 4, 5 ст. 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (в редакції Закону України від 11.04.2014) сесії сільської, селищної, міської ради з питань відведення земельних ділянок та надання документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності скликаються сільським, селищним, міським головою не рідше ніж один раз на місяць.

Так, у березні 2014 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Рузматов В.В. звернувся до голови Старобезрадицівської сільської ради Обухівського району Київської області Горбаченка П.М. з метою безоплатного відведення йому у власність земельної ділянки з цільовим призначенням «Для будівництва та обслуговування житлового будинку» площею 0.25 га, що знаходиться на території с. Тарасівка Старобезрадицівської сільської ради Обухівського району Київської області.

Під час цієї зустрічі у Горбаченка П.М. виник злочинний умисел, спрямований на одержання від Рузматова В.В. неправомірної вигоди за організацію відведення останньому такої земельної ділянки, на виконання якого Горбаченко П.М., перебуваючи в адміністративній будівлі вищевказаної сільської ради за адресою: вул. Набережній 2-А у с. Старі Безрадичі Обухівського району Київської області, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою особистого незаконного збагачення з використанням службового становища повідомив останньому, що зможе організувати відведення йому у власність такої земельної ділянки за умови передачі неправомірної вигоди.

Після цього, 24.04.2014 Рузматов В.В. розуміючи протиправність дій Горбаченка П.М. звернувся із заявою до правоохоронних органів та почав діяти під їх контролем з метою викриття протиправної діяльності останнього.

Надалі, 12.05.2014 приблизно о 12 год 15 хв Рузматов В.В. під час зустрічі з Горбаченком П.М. біля адміністративної будівлі вказаної сільської ради, розташованої по вул. Набережній 2-А у с. Старі Безрадичі Обухівського району Київської області повідомив про своє бажання безоплатно отримати у власність земельну ділянку, яка знаходиться по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицівської сільської ради Обухівського району Київської області площею 0,24 га. (біля адміністративної будівлі МРЕО).

Усвідомлюючи, що у випадку прийняття Старобезрадицівською сільською радою Обухівського району Київської області рішення про безоплатну передачу Рузматову В.В. земельної ділянки на підставі ст. 121 Земельного кодексу України,

він не зможе незаконно збагатитися за його рахунок, Горбаченко П.М., діючи умисно, з корисливих мотивів та метою незаконного збагачення висловив Рузматову В.В. пропозицію надання йому як службовій особі неправомірної вигоди за прийняття такою службовою особою рішення в інтересах особи, яка надає неправомірну вигоду, а саме за організацію відведення Рузматову В.В. у власність вказаної земельної ділянки, виходячи з розрахунку 3000 доларів США за 1 сотку, що складає 72 000 доларів США.

У цей же час, Горбаченко П.М., усвідомлюючи, що він є службовою особою та несе кримінальну відповідальність за вчинення діянь, які можуть бути визнані злочином, з метою конспірації своїх протиправних дій, переслідуючи умисел направлений на отримання від Рузматова В.В. неправомірної вигоди в сумі 72 000 доларів США, повідомив останньому, що питанням відведення вищевказаної земельної ділянки займатиметься його довірена особа.

Надалі, у період з 12.05.2014 по 20.05.2014, більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлено, усвідомлюючи, що самотійно реалізувати свій злочинний умисел він не зможе, задля конспірації своїх протиправних дій та одержання неправомірної вигоди від Рузматова В.В. за відведення йому земельної ділянки, Горбаченко П.М. залучив до своєї протиправної діяльності начальника реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції у Київській області Кривоноса Семена Юрійовича та Булашенка Віталія Івановича.

При цьому, Горбаченко П.М. повідомив Кривоносу С.Ю. та Булашенку В.І., що він висловив Рузматову В.В. пропозицію надання йому як службовій особі неправомірної вигоди за прийняття такою службовою особою рішення в інтересах особи, яка надає неправомірну вигоду, а саме за організацію відведення Рузматову В.В. у власність вказаної земельної ділянки, виходячи з розрахунку 3000 доларів США за 1 сотку, що складає 72 000 доларів США., на що Кривонос С.Ю. та Булашенко В.І., діючи з корисливих мотивів та метою незаконного збагачення надали свою згоду на участь у реалізації вказаного злочинного умислу.

Так, відповідно до розробленого злочинного плану, Кривонос С.Ю. повинен був залучити підставну особу Оверченка В.В., якому буде безоплатно відведено у власність земельну ділянку, що знаходиться по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області площею 0,24 га, забезпечити посвідчення договору купівлі-продажу цієї ділянки між Оверченком В.В. та Рузматовим В.В., а також усунути інші перешкоди, які виникатимуть під час досягнення їхньої спільної мети.

У свою чергу, Горбаченко П.М., використовуючи своє службове становище голови Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області повинен був забезпечити скликання сесії сільської ради та прийняття нею рішення щодо безоплатного відведення у власність Оверченку В.В. земельної ділянки, що знаходиться по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської.

У цей же час, Булашенко В.І., як пособник у вчиненні злочину, задля конспірації дій Горбаченка П.М. та Кривоноса С.Ю., повинен був виступити посередником, відмежувавши останніх від безпосереднього спілкування з Рузматовим В.В., довести до нього механізм відведення земельної ділянки, який полягав в укладенні договору купівлі-продажу земельної ділянки між Оверченком В.В. та Рузматовим В.В., як єдиний законний спосіб її отримання.

20.05.2014 приблизно о 13 год 17 хв, Булашенко В.І., на виконання спільного злочинного умислу, зустрівся з Рузматовим В.В. у кафе «Мафія», що розташоване у будинку № 74 по вул. Великій Васильківській у м. Києві, де у ході розмови поінформував про точну площу земельної ділянки по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області, яка складає 0,25 га, а також задля конспірації дій співучасників злочину повідомив, що вказана земельна ділянка вже підлягає відведенню їх довірений особі Оверченку В.В. та єдиним законним способом її отримання є укладення договору купівлі-продажу між Оверченком В.В. та Рузматовим В.В.

Під час телефонних розмов, які відбулись упродовж 28.05.2014 та 29.05.2014, Булашенко В.І., продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направленого на одержання неправомірної вигоди, запевнив Рузматова В.В. про необхідність діяти виключно по раніше узгодженому ними задуму, про який були обізнані усі співучасники злочину.

Після цього, Булашенко В.І., перебуваючи 19.09.2014 о 13 год 04 хв у кафе «Чайкофф» за адресою: м. Київ, проспект Перемоги, 1, під час зустрічі вчергове повідомив Рузматову В.В. про запропонований спосіб отримання земельної ділянки, запевняючи останнього про його законність та повторно висловив пропозицію надання неправомірної вигоди в сумі 72 000 доларів США, аби Рузматов В.В., яку останній мав сплатити на користь учасників групи осіб.

У той же час, Горбаченко П.М., виконуючи відведену йому роль, використовуючи своє службове становище, за невстановлених слідством обставин, організував подачу на адресу Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області заяви від імені Оверченка В.В. про виділення йому у власність земельної ділянки та рішення тридцять п'ятої сесії шостого скликання Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області № 490-35\2014\VI від 24.09.2014 «Про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та передачу земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд у власність гр. Оверченку Віталію Віталійовичу». Так, згідно з даним рішенням Оверченку В.В. передано у власність земельну ділянку площею 0,2500 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд в межах Старобезрадицької сільської ради в с. Тарасівка, вул. Пушкіна Обухівського району Київської області.

Також, у ході численних розмов, що відбувалися у період з травня по жовтень 2014 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) між

співучасниками злочину: Кривоносом С.Ю., Булашенком В.І. та Шнайдером Д.М. неодноразово обумовлювалося про необхідність умисного незаконного заниження ринкової вартості вказаної земельної ділянки, уникаючи її реальну вартість в розмірі 345 000 грн, під час укладання договору купівлі-продажу між довіреною особою Кривоноса С.Ю. – Оверченком В.В., та Рузматовим В.В.

У подальшому, 30.09.2014 службовими особами реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області, керівником якої був Кривонос С.Ю., за Оверченком В.В. зареєстроване право власності на земельну ділянку з кадастровим номером 3223187700:05:018:0222 з цільовим призначенням «Для будівництва та обслуговування житлового будинку» площею 0,25 га, у селі Тарасівка Обухівського району Київської області, про що видано свідоцтво про право власності на нерухоме майно від 02.10.2014 № 27564604, з метою подальшого її відчуження на користь Рузматова В.В.

Після цього, Булашенко В.І., продовжуючи виконувати відведену йому роль в злочинному плані, перебуваючи у невстановленому слідством місці, під час чергової розмови, яка відбулася о 13 год 41 хв 15.10.2014 з Рузматовим В.В., наголосив на використанні неправомірного механізму по відчуженню вказаної вище земельної ділянки.

З метою чіткої координації дій між співучасниками злочину Булашенко В.І. 16.10.2014 о 16 год 58 хв, у ході телефонної розмови відзвітував Кривоносу С.Ю. про виконання частини злочинного плану з відчуження вказаної вище земельної ділянки, на що останній повідомив, що організує підписання угоди через довірених осіб.

Задля продовження реалізації обумовленого між співучасниками злочинного плану з відчуження вказаної вище земельної ділянки, Оверченко В.В. за вказівкою Кривоноса С.Ю. видав довіреність на ім'я Шнайдера Д.М. для подальшого її відчуження на користь Рузматова В.В.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, направлений на отримання неправомірної вигоди, учасники злочинної змови дійшли згоди про необхідність документального зменшення вартості земельної ділянки, з метою мінімізації сплати податків при продажу зазначеної земельної ділянки та уникнення проведення розрахунків у безготівковій формі через банківську установу, що передбачено Постановою Національного банку України «Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою» від 06.06.2013 № 210, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 02.07.2013 за № 1109/23641, відповідно до якої фізичні особи між собою за договорами купівлі-продажу, які підлягають нотаріальному посвідченню, можуть розраховуватися готівкою в розмірі не більше 150 000 гривень.

Булашенко В.І., продовжуючи реалізацію злочинного плану, 16.10.2014 о 21 год 27 хв повідомив Рузматову В.В. про необхідність заниження ринкової вартості вказаної вище земельної ділянки.

З цією метою, 28.10.2014 о 12 год 08 хв Кривонос С.Ю., керуючи протизаконними діями інших учасників злочину, під час телефонної розмови надав усну вказівку Шнайдеру Д.М. підшукати оцінювача, який зможе надати їм завідомо неправдивий офіційний документ: звіт про експертну грошову оцінку земельної ділянки, в якому будуть міститися завідомо неправдиві відомості про ринкову вартість вказаної земельної ділянки.

У подальшому, реалізуючи свій злочинний план, 28.10.2014 о 10 год 04 хв Булашенко В.І. повідомив Рузматову В.В., що познайомить його зі Шнайдером Д.М., який у подальшому буде безпосередньо приймати участь у відчуженні вказаної земельної ділянки, шляхом підписання відповідного договору купівлі-продажу, як повіреним Оверченка В.В.

Задля уникнення будь-яких проблем під час проведення зазначеної зустрічі, з метою конспірації своїх неправомірних дій з боку співучасників злочину, Кривонос С.Ю. 28.10.2014 під час телефонної розмови, яка відбулася о 12 год 22 хв зі Шнайдером Д.М., проінструктував останнього щодо необхідності запевнення Рузматова В.В. у неможливості взяти участь довірений особі Кривоноса С.Ю. – власнику вказаної вище земельної ділянки Оверченку В.В., в оформленні договору купівлі-продажу земельної ділянки.

Приймаючи безпосередню активну участь у реалізації вказаної вище злочинної схеми, 28.10.2014 о 13 год 35 хв під час зустрічі у кафе «Чайкофф» за адресою: м. Київ, пр. Перемоги, 1, Шнайдер Д.М., діючи за вказівкою Кривоноса С.Ю., запевнив Рузматова В.В. в організації заниження вартості земельної ділянки до суми 149 000,00 грн та пообіцяв підшукати «зручного» нотаріуса для оформлення відповідних правочинів. При цьому, безпосередньо по завершенню вказаної зустрічі, цього ж дня о 14 год 14 хв Шнайдер Д.М. доповів Кривоносу С.Ю. про успішність проведення зазначеної вище зустрічі.

У телефонній розмові, що відбулася 28.10.2014 о 14 год 22 хв, Шнайдер Д.М. доповів Кривоносу С.Ю. про результати зустрічі з Рузматовим В.В. та повідомив йому про необхідність підготовки нотаріуса для завершення виконання злочинного механізму відчуження вказаної вище земельної ділянки, на що Кривонос С.Ю. запевнив, що нотаріуса він вже підшукав та наголосив Шнайдеру Д.М. на необхідності зробити експертний звіт із заниженою вартістю земельної ділянки.

Шнайдер Д.М., діючи умисно, на виконання попередньої домовленості з Кривоносом С.Ю., за невстановлених обставин підшукав Рябоконя С.І., що мав кваліфікацію оцінювача, підтверджену кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача з ЕГОЗД АК № 00808 від 25.10.2008, свідоцтвом про підвищення кваліфікації оцінювача АК № 01293 від 30.05.2014, працював у складі суб'єкта оціночної діяльності, який має ліцензію державного агентства земельних ресурсів України АЕ № 191291 від 15.08.2014, сертифікат СОД № 17014/14 від 07.10.2014, якого схилив до складання та видачі завідомо неправдивого документа: звіту про експертну грошову оцінку земельної ділянки, в якому будуть міститися завідомо неправдиві

відомості про ринкову вартість зазначеної земельної ділянки.

Продовжуючи свої протиправні дії, Шнайдер Д.М., на виконання завдання Кривоноса С.Ю., 30.10.2014 у ході телефонної розмови о 15 год 54 хв запевнив представника оцінювача Рябоконя С.І. в необхідності здійснення оцінки земельної ділянки в розмірі 149 000 гривень.

Після цього, 30.10.2014 Рябоконь С.І., перебуваючи у невстановленому місці, усвідомлюючи протиправність своїх дій, з корисливих мотивів, склав та видав завідомо неправдивий документ: звіт про експертну грошову оцінку земельної ділянки № RS18-141030-036, в якому містилися завідомо неправдиві відомості про ринкову вартість земельної ділянки площею 0,25 га, за адресою: Київська обл., Обухівський р-н, с. Тарасівка, вул. Пушкіна, а саме, про те, що її ринкова вартість станом на 30.10.2014 складає 149 896, 25 грн (сто сорок дев'ять тисяч вісімсот дев'яносто шість гривень 25 копійок), а не 345 000, 00 (триста сорок п'ять тисяч) гривень.

У подальшому, Шнайдер Д.М., продовжуючи виконувати відведену йому роль у розробленому плані вчинення злочину, отримав 30.10.2014 у м. Києві від Рябоконя С.І. звіт про експертну грошову оцінку земельної ділянки № RS18-141030-036, з метою подальшого його використання іншими учасниками злочину по отриманню неправомірної вигоди, завуальованої під укладенням договору купівлі-продажу зазначеної земельної ділянки.

З метою вирішення та узгодження фінансових питань під час нотаріального оформлення договору купівлі-продажу вказаної земельної ділянки, 28.10.2014 о 16 год 25 хв Булашенко В.І. зателефонував Кривоносу С.Ю., та в ході розмови узгодив з останнім оптимальний для покупця Рузматова В.В. курс долара США по відношенню до української гривні.

Для завершення реалізації злочинного механізму отримання неправомірної вигоди за відведення вказаної вище земельної ділянки, з метою маскуванню своїх та усіх співучасників злочину намірів, під час зустрічі, яка відбулася у невстановленому місці в с. Старі Безрадичі Обухівського району Київської області, 28.10.2014 приблизно о 16 год 24 хв, Горбаченко П.М. запевнив Рузматова В.В., що незаконну угоду з її продажу можна завершити шляхом підписання усіх необхідних документів.

У той же час, процедура оформлення правочину щодо незаконного відчуження вказаної вище земельної ділянки, а саме переходу права власності від Оверченка В.В. до Рузматова В.В. не була завершена, оскільки Кривоносу С.Ю., Горбаченку П.М., Булашенку В.І. та Шнайдеру Д.М. стало відомо про викриття їх протиправної діяльності працівниками правоохоронних органів.

Таким чином, Кривонос Семен Юрійович підозрюється у проханні надати неправомірну вигоду службовій особі, яка займає відповідальне становище, в особливо великому розмірі для себе та третіх осіб за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням службового становища, вчинене за попередньою змовою

групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014).

Крім того, згідно з вимогами статей 8, 19, 68 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

У ст. 1 Закону України «Про державну службу» (в редакції Закону України від 26.10.2014) зазначено, що державна служба - це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів; ці особи є державними службовцями і мають відповідні службові повноваження.

Статтею 9 вказаного Закону визначено, що регулювання правового становища державних службовців, що працюють в органах прокуратури, апаратах судів, дипломатичної служби, митного контролю, служби безпеки, внутрішніх справ та інших, здійснюється відповідно до цього Закону, якщо інше не передбачено законами України.

Згідно зі ст. 10 Закону до основних обов'язків державного службовця віднесено, зокрема, додержання Конституції України та інших актів законодавства України, забезпечення ефективної роботи та виконання завдань державних органів відповідно до їх компетенції; сумлінне виконання своїх службових обов'язків.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Кривонос Семен Юрійович протягом 2014 року обіймав посаду начальника реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції у Київській області.

Пунктом 1 Положення про Державну реєстраційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 219 (далі – Положення), визначено, що Державна реєстраційна служба України (Укрдержреєстр) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції, який реалізує державну політику з питань державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, договорів комерційної концесії (субконцесії), реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, громадських спілок, інших громадських формувань, статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами, статуту територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності.

Згідно з п. 7 вказаного Положення Укрдержреєстр здійснює свої повноваження безпосередньо та через структурні підрозділи головних управлінь юстиції

Мін'юсту в Автономній Республіці Крим, в областях, м. м. Києві та Севастополі, а також районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних та міжрайонних управлінь юстиції, що забезпечують здійснення повноважень Укрдержреєстру.

До основних повноважень начальника Реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області належать, серед іншого:

- організація та контроль діяльності служби, а саме забезпечення виконання завдань, покладених на Реєстраційну службу, щодо державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб – підприємців, координація роботи державних реєстраторів, контроль за дотриманням ними законодавства;

- державна реєстрація прав на нерухоме майно, а саме забезпечення належного ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно; контроль за прийняттям рішень про реєстрацію, внесення змін до записів, скасування реєстрації або надання відмов у реєстрації прав на нерухомість, видача витягів, довідок та інших документів із Державного реєстру;

- реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців: організація процесу державної реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб – підприємців, контроль за внесенням записів до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (ЄДР), видача виписок та інших документів із ЄДР;

- розгляд скарг та заяв: розгляд скарг на дії або бездіяльність державних реєстраторів; забезпечення виконання рішень щодо внесення змін до реєстрів або скасування незаконних записів;

- адміністративні функції, а саме керівництво персоналом Реєстраційної служби, розподіл обов'язків між працівниками, забезпечення дотримання графіку роботи та прийому громадян, тощо;

- взаємодія з іншими органами: співпраця з органами місцевого самоврядування, нотаріусами, судами та іншими установами щодо питань державної реєстрації, надання консультацій громадянам і юридичним особам з питань, що належать до компетенції служби.

Відповідно до ч. 3 ст. 18 КК України службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Отже, Кривонос С.Ю., як начальник реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області, виконував обов'язки, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих функцій та був службовою особою на момент вчинення кримінального правопорушення.

Горбаченко Петро Михайлович, 25.05.1952 року народження, протягом 2014 року обіймав посаду сільського голови Старобезрадицівської сільської ради Обухівського району Київської області.

Відповідно до ст. 5 Основного Закону України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Згідно зі ст. 7 Конституції України в Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування.

Статтею 13 Основного Закону України передбачено, що земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією Конституцією. Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону. Власність зобов'язує. Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству.

Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Правовий порядок в Україні згідно з ст. 19 Конституції України ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Водночас, матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування відповідно до ст. 143 Конституції України є, серед іншого, і земля.

Згідно зі ст. 12 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (в редакції Закону України від 11.04.2014) сільський, селищний, міський голова є головною посадовою особою територіальної громади відповідного села (добровільного об'єднання в одну територіальну громаду жителів кількох сіл), селища, міста. Сільський, селищний, міський голова очолює виконавчий комітет відповідної сільської, селищної, міської ради, головує на її засіданнях.

Крім того, відповідно до ч. 4 ст. 42 вказаного Закону селищний голова, серед іншого, має наступні повноваження:

- забезпечує здійснення у межах наданих законом повноважень органів виконавчої влади на відповідній території, додержання Конституції та законів

України, виконання актів Президента України та відповідних органів виконавчої влади;

- організує в межах, визначених цим Законом, роботу відповідної ради та її виконавчого комітету;
- підписує рішення ради та її виконавчого комітету;
- здійснює керівництво апаратом ради та її виконавчого комітету;
- скликає сесії ради, вносить пропозиції та формує порядок денний сесій ради і головує на пленарних засіданнях ради;
- здійснює інші повноваження місцевого самоврядування, визначені цим та іншими законами, якщо вони не віднесені до виключних повноважень ради або не віднесені радою до відання її виконавчих органів.

Крім того, відповідно до ч. 5 ст. 42 вказаного Закону сільський, селищний, міський голова несе персональну відповідальність за здійснення наданих йому законом повноважень.

Таким чином, Горбаченко П.М., обіймаючи посаду сільського голови Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області, виконував організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, а тому, згідно з ст. 18 КК України був службовою особою.

Водночас, згідно з п. «г» ч. 1 ст. 121 Земельного кодексу України (в редакції Закону України від 05.12.2013) громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах в розмірі не більше 0,25 гектара.

При цьому, відповідно до ч. ч. 4, 5 ст. 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (в редакції Закону України від 11.04.2014) сесії сільської, селищної, міської ради з питань відведення земельних ділянок та надання документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності скликаються сільським, селищним, міським головою не рідше ніж один раз на місяць.

Так, у березні 2014 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Рузматов В.В. звернувся до голови Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області Горбаченка П.М. з метою безоплатного відведення йому у власність земельної ділянки з цільовим призначенням «Для будівництва та обслуговування житлового будинку» площею 0.25 га, що знаходиться на території с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області.

Під час цієї зустрічі у Горбаченка П.М. виник злочинний умисел, спрямований на одержання від Рузматова В.В. неправомірної вигоди за організацію відведення останньому такої земельної ділянки, на виконання якого Горбаченко П.М., перебуваючи в адміністративній будівлі вищевказаної сільської ради за адресою: вул. Набережній 2-А у с. Старі Безрадичі Обухівського району Київської області, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій,

передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою особистого незаконного збагачення з використанням службового становища повідомив останньому, що зможе організувати відведення йому у власність такої земельної ділянки за умови передачі неправомірної вигоди.

Після цього, 24.04.2014 Рузматов В.В. розуміючи протиправність дій Горбаченка П.М. звернувся із заявою до правоохоронних органів та почав діяти під їх контролем з метою викриття протиправної діяльності останнього.

Надалі, 12.05.2014 приблизно о 12 год 15 хв Рузматов В.В. під час зустрічі з Горбаченком П.М. біля адміністративної будівлі вказаної сільської ради, розташованої по вул. Набережній 2-А у с. Старі Безрадичі Обухівського району Київської області повідомив про своє бажання безоплатно отримати у власність земельну ділянку, яка знаходиться по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області площею 0,24 га. (біля адміністративної будівлі МРЕО).

Усвідомлюючи, що у випадку прийняття Старобезрадицькою сільською радою Обухівського району Київської області рішення про безоплатну передачу Рузматову В.В. земельної ділянки на підставі ст. 121 Земельного кодексу України, він не зможе незаконно збагатитися за його рахунок, Горбаченко П.М., діючи умисно, з корисливих мотивів та метою незаконного збагачення висловив Рузматову В.В. пропозицію надання йому як службовій особі неправомірної вигоди за прийняття такою службовою особою рішення в інтересах особи, яка надає неправомірну вигоду, а саме за організацію відведення Рузматову В.В. у власність вказаної земельної ділянки, виходячи з розрахунку 3000 доларів США за 1 сотку, що складає 72 000 доларів США.

У цей же час, Горбаченко П.М., усвідомлюючи, що він є службовою особою та несе кримінальну відповідальність за вчинення діянь, які можуть бути визнані злочином, з метою конспірації своїх протиправних дій, переслідуючи умисел направлений на отримання від Рузматова В.В. неправомірної вигоди в сумі 72 000 доларів США, повідомив останньому, що питанням відведення вищевказаної земельної ділянки займатиметься його довірена особа.

Надалі, у період з 12.05.2014 по 20.05.2014, більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлено, усвідомлюючи, що самотійно реалізувати свій злочинний умисел він не зможе, задля конспірації своїх протиправних дій та одержання неправомірної вигоди від Рузматова В.В. за відведення йому земельної ділянки, Горбаченко П.М. залучив до своєї протиправної діяльності начальника реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції у Київській області Кривоноса Семена Юрійовича та Булашенка Віталія Івановича.

При цьому, Горбаченко П.М. повідомив Кривоносу С.Ю. та Булашенку В.І., що він висловив Рузматову В.В. пропозицію надання йому як службовій особі неправомірної вигоди за прийняття такою службовою особою рішення в інтересах особи, яка надає неправомірну вигоду, а саме за організацію відведення Рузматову В.В. у власність вказаної земельної ділянки, виходячи з розрахунку 3000

доларів США за 1 сотку, що складає 72 000 доларів США., на що Кривонос С.Ю. та Булашенко В.І., діючи з корисливих мотивів та метою незаконного збагачення надали свою згоду на участь у реалізації вказаного злочинного умислу.

Так, відповідно до розробленого злочинного плану, Кривонос С.Ю. повинен був залучити підставну особу Оверченка В.В., якому буде безоплатно відведено у власність земельну ділянку, що знаходиться по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області площею 0,24 га, забезпечити посвідчення договору купівлі-продажу цієї ділянки між Оверченком В.В. та Рузматовим В.В., а також усунути інші перешкоди, які виникатимуть під час досягнення їхньої спільної мети.

У свою чергу, Горбаченко П.М., використовуючи своє службове становище голови Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області повинен був забезпечити скликання сесії сільської ради та прийняття нею рішення щодо безоплатного відведення у власність Оверченку В.В. земельної ділянки, що знаходиться по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської.

У цей же час, Булашенко В.І., як пособник у вчиненні злочину, задля конспірації дій Горбаченка П.М. та Кривоноса С.Ю., повинен був виступити посередником, відмежувавши останніх від безпосереднього спілкування з Рузматовим В.В., довести до нього механізм відведення земельної ділянки, який полягав в укладенні договору купівлі-продажу земельної ділянки між Оверченком В.В. та Рузматовим В.В., як єдиний законний спосіб її отримання.

20.05.2014 приблизно о 13 год 17 хв, Булашенко В.І., на виконання спільного злочинного умислу, зустрівся з Рузматовим В.В. у кафе «Мафія», що розташоване у будинку № 74 по вул. Великій Васильківській у м. Києві, де у ході розмови поінформував про точну площу земельної ділянки по вул. Пушкіна в с. Тарасівка Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області, яка складає 0,25 га, а також задля конспірації дій співучасників злочину повідомив, що вказана земельна ділянка вже підлягає відведенню їх довірчій особі Оверченку В.В. та єдиним законним способом її отримання є укладення договору купівлі-продажу між Оверченком В.В. та Рузматовим В.В.

Під час телефонних розмов, які відбулись упродовж 28.05.2014 та 29.05.2014, Булашенко В.І., продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направленого на одержання неправомірної вигоди, запевнив Рузматова В.В. про необхідність діяти виключно по раніше узгодженому ними задуму, про який були обізнані усі співучасники злочину.

Після цього, Булашенко В.І., перебуваючи 19.09.2014 о 13 год 04 хв у кафе «Чайкофф» за адресою: м. Київ, проспект Перемоги, 1, під час зустрічі вчоргове повідомив Рузматову В.В. про запропонований спосіб отримання земельної ділянки, запевняючи останнього про його законність та повторно висловив пропозицію надання неправомірної вигоди в сумі 72 000 доларів США, аби Рузматов В.В., яку останній мав сплатити на користь учасників групи осіб.

У той же час, Горбаченко П.М., виконуючи відведену йому роль, використовуючи своє службове становище, за невстановлених слідством обставин, організував подачу на адресу Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області заяви від імені Оверченка В.В. про виділення йому у власність земельної ділянки та рішення тридцять п'ятої сесії шостого скликання Старобезрадицької сільської ради Обухівського району Київської області № 490-35\2014\VI від 24.09.2014 «Про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та передачу земельної ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд у власність гр. Оверченку Віталію Віталійовичу». Так, згідно з даним рішенням Оверченку В.В. передано у власність земельну ділянку площею 0,2500 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд в межах Старобезрадицької сільської ради в с. Тарасівка, вул. Пушкіна Обухівського району Київської області.

Також, у ході численних розмов, що відбувалися у період з травня по жовтень 2014 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) між співучасниками злочину: Кривоносом С.Ю., Булашенком В.І. та Шнайдером Д.М. неодноразово обумовлювалося про необхідність умисного незаконного заниження ринкової вартості вказаної земельної ділянки, уникаючи її реальну вартість в розмірі 345 000 грн, під час укладання договору купівлі-продажу між довіреною особою Кривоноса С.Ю. – Оверченком В.В., та Рузматовим В.В.

У подальшому, 30.09.2014 службовими особами реєстраційної служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області, керівником якої був Кривонос С.Ю., за Оверченком В.В. зареєстроване право власності на земельну ділянку з кадастровим номером 3223187700:05:018:0222 з цільовим призначенням «Для будівництва та обслуговування житлового будинку» площею 0,25 га, у селі Тарасівка Обухівського району Київської області, про що видано свідоцтво про право власності на нерухоме майно від 02.10.2014 № 27564604, з метою подальшого її відчуження на користь Рузматова В.В.

Після цього, Булашенко В.І., продовжуючи виконувати відведену йому роль в злочинному плані, перебуваючи у невстановленому слідством місці, під час чергової розмови, яка відбулася о 13 год 41 хв 15.10.2014 з Рузматовим В.В., наголосив на використанні неправомірного механізму по відчуженню вказаної вище земельної ділянки.

З метою чіткої координації дій між співучасниками злочину Булашенко В.І. 16.10.2014 о 16 год 58 хв, у ході телефонної розмови відзвітував Кривоносу С.Ю. про виконання частини злочинного плану з відчуження вказаної вище земельної ділянки, на що останній повідомив, що організує підписання угоди через довірених осіб.

Задля продовження реалізації обумовленого між співучасниками злочинного плану з відчуження вказаної вище земельної ділянки, Оверченко В.В. за вказівкою

Кривоноса С.Ю. видав довіреність на ім'я Шнайдера Д.М. для подальшого її відчуження на користь Рузматова В.В.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, направлений на отримання неправомірної вигоди, учасники злочинної змови дійшли згоди про необхідність документального зменшення вартості земельної ділянки, з метою мінімізації сплати податків при продажу зазначеної земельної ділянки та уникнення проведення розрахунків у безготівковій формі через банківську установу, що передбачено Постановою Національного банку України «Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою» від 06.06.2013 № 210, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 02.07.2013 за № 1109/23641, відповідно до якої фізичні особи між собою за договорами купівлі-продажу, які підлягають нотаріальному посвідченню, можуть розраховуватися готівкою в розмірі не більше 150 000 гривень.

Булашенко В.І., продовжуючи реалізацію злочинного плану, 16.10.2014 о 21 год 27 хв повідомив Рузматову В.В. про необхідність заниження ринкової вартості вказаної вище земельної ділянки.

З цією метою, 28.10.2014 о 12 год 08 хв Кривонос С.Ю., керуючи протизаконними діями інших учасників злочину, під час телефонної розмови надав усну вказівку Шнайдеру Д.М. підшукати оцінювача, який зможе надати їм завідомо неправдивий офіційний документ: звіт про експертну грошову оцінку земельної ділянки, в якому будуть міститися завідомо неправдиві відомості про ринкову вартість вказаної земельної ділянки.

У подальшому, реалізуючи свій злочинний план, 28.10.2014 о 10 год 04 хв Булашенко В.І. повідомив Рузматову В.В., що познайомить його зі Шнайдером Д.М., який у подальшому буде безпосередньо приймати участь у відчуженні вказаної земельної ділянки, шляхом підписання відповідного договору купівлі-продажу, як повіреним Оверченка В.В.

Задля уникнення будь-яких проблем під час проведення зазначеної зустрічі, з метою конспірації своїх неправомірних дій з боку співучасників злочину, Кривонос С.Ю. 28.10.2014 під час телефонної розмови, яка відбулася о 12 год 22 хв зі Шнайдером Д.М., проінструктував останнього щодо необхідності запевнення Рузматова В.В. у неможливості взяти участь довірений особі Кривоноса С.Ю. – власнику вказаної вище земельної ділянки Оверченку В.В., в оформленні договору купівлі-продажу земельної ділянки.

Приймаючи безпосередню активну участь у реалізації вказаної вище злочинної схеми, 28.10.2014 о 13 год 35 хв під час зустрічі у кафе «Чайкофф» за адресою: м. Київ, пр. Перемоги, 1, Шнайдер Д.М., діючи за вказівкою Кривоноса С.Ю., запевнив Рузматова В.В. в організації заниження вартості земельної ділянки до суми 149 000,00 грн та пообіцяв підшукати «зручного» нотаріуса для оформлення відповідних правочинів. При цьому, безпосередньо по завершенню вказаної зустрічі, цього ж дня о 14 год 14 хв Шнайдер Д.М. доповів Кривоносу С.Ю. про успішність проведення зазначеної вище зустрічі.

У телефонній розмові, що відбулася 28.10.2014 о 14 год 22 хв, Шнайдер Д.М. доповів Кривоносу С.Ю. про результати зустрічі з Рузматовим В.В. та повідомив йому про необхідність підготовки нотаріуса для завершення виконання злочинного механізму відчуження вказаної вище земельної ділянки, на що Кривонос С.Ю. запевнив, що нотаріуса він вже підшукав та наголосив Шнайдеру Д.М. на необхідності зробити експертний звіт із заниженою вартістю земельної ділянки.

Шнайдер Д.М., діючи умисно, на виконання попередньої домовленості з Кривоносом С.Ю., за невстановлених обставин підшукав Рябоконя С.І., що мав кваліфікацію оцінювача, підтверджену кваліфікаційним свідоцтвом оцінювача з ЕГОЗД АК № 00808 від 25.10.2008, свідоцтвом про підвищення кваліфікації оцінювача АК № 01293 від 30.05.2014, працював у складі суб'єкта оціночної діяльності, який має ліцензію державного агентства земельних ресурсів України АЕ № 191291 від 15.08.2014, сертифікат СОД № 17014/14 від 07.10.2014, якого схилив до складання та видачі завідомо неправдивого документа: звіту про експертну грошову оцінку земельної ділянки, в якому будуть міститися завідомо неправдиві відомості про ринкову вартість зазначеної земельної ділянки.

Продовжуючи свої протиправні дії, Шнайдер Д.М., на виконання завдання Кривоноса С.Ю., 30.10.2014 у ході телефонної розмови о 15 год 54 хв запевнив представника оцінювача Рябоконя С.І. в необхідності здійснення оцінки земельної ділянки в розмірі 149 000 гривень.

Після цього, 30.10.2014 Рябоконь С.І., перебуваючи у невстановленому місці, усвідомлюючи протиправність своїх дій, з корисливих мотивів, склав та видав завідомо неправдивий документ: звіт про експертну грошову оцінку земельної ділянки № RS18-141030-036, в якому містилися завідомо неправдиві відомості про ринкову вартість земельної ділянки площею 0,25 га, за адресою: Київська обл., Обухівський р-н, с. Тарасівка, вул. Пушкіна, а саме, про те, що її ринкова вартість станом на 30.10.2014 складає 149 896, 25 грн (сто сорок дев'ять тисяч вісімсот дев'яносто шість гривень 25 копійок), а не 345 000, 00 (триста сорок п'ять тисяч) гривень.

У подальшому, Шнайдер Д.М., продовжуючи виконувати відведену йому роль у розробленому плані вчинення злочину, отримав 30.10.2014 у м. Києві від Рябоконя С.І. звіт про експертну грошову оцінку земельної ділянки № RS18-141030-036, з метою подальшого його використання іншими учасниками злочину по отриманню неправомірної вигоди, завуальованої під укладенням договору купівлі-продажу зазначеної земельної ділянки.

З метою вирішення та узгодження фінансових питань під час нотаріального оформлення договору купівлі-продажу вказаної земельної ділянки, 28.10.2014 о 16 год 25 хв Булашенко В.І. зателефонував Кривоносу С.Ю., та в ході розмови узгодив з останнім оптимальний для покупця Рузматова В.В. курс долара США по відношенню до української гривні.

Для завершення реалізації злочинного механізму отримання неправомірної вигоди за відведення вказаної вище земельної ділянки, з метою маскування своїх та усіх співучасників злочину намірів, під час зустрічі, яка відбулася у невстановленому місці в с. Старі Безрадичі Обухівського району Київської області, 28.10.2014 приблизно о 16 год 24 хв, Горбаченко П.М. запевнив Рузматова В.В., що незаконну угоду з її продажу можна завершити шляхом підписання усіх необхідних документів.

У той же час, процедура оформлення правочину щодо незаконного відчуження вказаної вище земельної ділянки, а саме переходу права власності від Оверченка В.В. до Рузматова В.В. не була завершена, оскільки Кривоносу С.Ю., Горбаченку П.М., Булашенку В.І., Шнайдеру Д.М. стало відомо про викриття їх протиправної діяльності працівниками правоохоронних органів.

Отже, Кривонос С.Ю. організував складання та видачу завідомо неправдивого офіційного документа, а саме звіту про експертну грошову оцінку земельної ділянки № RS18-141030-036, у якому містилися завідомо неправдиві відомості про ринкову вартість земельної ділянки площею 0,25 га за адресою: Київська обл., Обухівський р-н, с. Тарасівка, вул. Пушкіна, а саме про те, що її ринкова вартість станом на 30.10.2014 становить 149 896,25 грн (сто сорок дев'ять тисяч вісімсот дев'яносто шість гривень 25 копійок), а не 345 000,00 грн (триста сорок п'ять тисяч гривень).

Таким чином, Кривонос Семен Юрійович підозрюється в організації складання та видачі оцінювачем завідомо підробленого офіційного документу, який посвідчує певні факти, що мають юридичне значення та надають певні права чи звільняють від обов'язків, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 358 КК України (в редакції Закону України від 23.10.2014).

Генеральний прокурор

Руслан КРАВЧЕНКО

Підозрюваному Кривоносу С.Ю. відповідно до вимог ст. ст. 20, 276, 277, 480, 481, 482-2 КПК України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені такими нормами законодавства України:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення

про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;

— користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Затриманим роз'яснюються їх права та обов'язки.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посылки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, Міжнародного кримінального суду, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені оголошені, роз'яснені та _____.
Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год «___» хв «___» _____ 20__ року.

Повідомлення про підозру здійснив, вручив пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного:

Генеральний прокурор

Руслан КРАВЧЕНКО